

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224010059
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2224010059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., Turecko, trvalé bydlisko D., E., Nemecko, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. marca 2024, č. k. 4T/5/2024-205, na verejnom zasadnutí konanom 7. mája 2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Turecko, štátny občan Turecka, naposledy bytom D., E., Nemecko, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j e

podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákon a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia veci - mobilného telefónu značky Oppo X5 PRO v čiernom obale kód telefónu znak písmena „Z“ PIN SIM XXXXX.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 6. marca 2024, č. k. 4T/5/2024-205, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že ako vodič osobného motorového vozidla zn. Mitsubishi Grandis modrej farby, evidenčného čísla: E. dňa 06.09.2023 v čase okolo 07:30 umožnil, cez hraničný prechod medzi Slovenskou republikou a Maďarskom zv. Vámossszabadi - Medved'ov, desiatim osobám bez platných víz, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, a to F. G. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku, B. H. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku, I. G. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku, A. J. G., narodenej XX.XX.XXXX v Turecku, I. G. narodenej XX.XX.XXXX v

Turecku, F. G. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku, K. G. narodenej XX.XX.XXXX v Turecku, F. G. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku, J. B.~L. narodenému XX.XX.XXXX v Turecku a M. H. narodenému XX. XX. XXXX v Turecku, nedovolené prekročil štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tak že tieto osoby 06.09.2023 v čase okolo 01:00 hodiny na nezistenom mieste na území Maďarska naložil do motorového vozidla značky Mitsubisi Grandis modrej farby evidenčného čísla: E. a previezol ich cez hraničný prechod Vámossszabadi - Medveďov na územie Slovenskej republiky a následne s nimi pokračoval v jazde, pri čom bol však dňa 06.09.2023 v čase o 08:00 hod. na kruhovom objazde ležiacom na Bratislavskej r. 1 ulici v Šamoríne v okrese Dunajská Streda prichytený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Šamorín.

2. Za to obžalovanému uložil podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov (štyri roky osem mesiacov), na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 7 (sedem) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. obžalovanému okresný súd uložil aj trest prepadnutia vecí, a to osobného motorového vozidla značky Mitsubisi Grandis modrej farby evidenčného čísla E. - XXX a mobilného telefónu značky Oppo X5 PRO v čiernom obale kód telefónu znak písmena „Z“ PIN SIM XXXXX. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda (ďalej len prokurátor) vzdal práva na podanie opravného prostriedku. Obžalovaný ihneď do zápisnice zahlásil odvolanie čo do výroku o treste.

4. Obžalovaný zahlásené odvolanie odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. marca 2024, v ktorom namietal, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, keď mu jeho obhajca povedal, že keď urobí vyhlásenie o vine bude prepustený, resp. vyhostený, že dostane maximálne 3 roky. Namietal aj okresným súdom pribratého tlmočníka, pretože mu nerozumel.

5. Zahlásené odvolanie obžalovaný odôvodnil aj písomným podaním doručeným okresnému súdu 19. marca 2024 prostredníctvom obhajcu JUDr. Alfréda Šveca (ďalej len obhajca).

5.1. Obhajca v odvolaní namietal, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti, ktoré mali byť dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu ešte na nižšiu trestnú sadzbu, a to na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, tak ako to dovoľuje § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný počas celého konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Skutok oľutoval, nemal záujem spáchať akýkoľvek trestný čin, nie to ešte trestný čin tak závažnej povahy. Má v Turecku dve maloleté deti, ktoré sú odkázané na jeho starostlivosť a v Nemecku má manželku, o ktorú sa taktiež nemá kto postarať. Dôvodom, prečo spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu je, že sa snažil užiť rodinu a deti v zahraničí. Nikdy nemal záujem porušovať zákony Slovenskej republiky a Európskej únie. Nemal v čase spáchania trestného činu vedomosť, že jeho konanie je právnym poriadkom postihované ako tak vážny zločin. Až teraz ako vyhlásil vinu na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, porozumel povahe skutku. Vždy bol osobou žijúcou v súlade s právnym poriadkom krajín, v ktorých žil, čo dosvedčuje aj jeho čistý register trestov. Stará sa o rodinu a koná v súlade s dobrými mravmi a zákonmi. Do predmetnej situácie sa dostal konaním, o ktorom nevedel, že by malo byť v rozpore so zákonom. Slúžil aj v Tureckej armáde ako vojak z povolania. Záujmom obžalovaného nie je zákony porušovať, ale dohliadať na ich ochranu.

5.2. Ďalej obhajca dôvodil, že trest prepadnutia majetku by v tomto prípade neplnil účel a považuje ho za neprimeraný. Telefón značky Oppo X5 PRO, ktorý tvorí jeden z predmetov trestu prepadnutia majetku, obsahuje osobné informácie obžalovaného a najmä kontaktné údaje na rodinu. Bez týchto údajov nebude mať možnosť riadne komunikovať s rodinou, a preto žiada, aby trest prepadnutia majetku bol zrušený. K osobnému automobilu uviedol, že trest prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods. 4 Tr. zák. môže okresný súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi. Okresný súd sa uvedeným ustanovením zákona dôsledne neriadil, keď nariadil prepadnutie osobného automobilu značky Mitsubisi Grandis modrej farby, evidenčné číslo E. – XXX, ktorý nie je v jeho osobnom vlastníctve. Okresný súd sa mal zaoberať a prípadne vykonať dokazovanie, za účelom náležitého ustálenia, kto je vlastníkom veci a následne mal rozhodnúť, v súlade s ustanovením § 97 ods. 1 Tr. por. o vrátení automobilu.

5.3. Okresný súd síce zohľadnil aj uvedené okolnosti, keď znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu 7 rokov na 4 roky 8 mesiacov, ale podľa obhajcu sa účel trestu dá u obžalovaného dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, dokonca výlučne len trestom vyhostenia v zmysle § 65 Tr. zák. bez uloženia trestu odňatia slobody. Okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, ale zistil poľahčujúce, sú tak splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho pomery. Použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (7 rokov až 10 rokov odňatia

slobody, po úprave z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností 4 roky a 8 mesiacov odňatia slobody), by bolo neprimerane prísne.

5.4. Žiadal preto, aby Krajský súd v Trnave (ďalej aj krajský súd) po prejednaní odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku okresného súdu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 65 Tr. zák. uloží trest vyhostenia, bez trestu odňatia slobody a bez trestu prepadnutia veci. Pokiaľ okresný súd po uvážení posúdi, že je nevyhnutný trest odňatia slobody, žiada aby bol obžalovanému stanovený v zmysle § 39 ods. 3. písm. d) Tr. zák. v najnižšej sadzbe dvoch rokov, bez trestu vyhostenia a bez trestu prepadnutia majetku.

6. Obžalovaný vlastnoručným písomným podaním doručeným krajskému súdu 11. apríla 2024 doplnil svoje odvolanie s tým, že žiada o zmenu tlmočníka, nakoľko mu v konaní pred okresným súdom dobre nerozumel, avšak pod tlakom a stresom z pojednávania ho nežiadal vymeniť pred okresným súdom, nechcel zdržovať súdne konanie. S tlmočníkom mal osobný konflikt, preto je voči nemu tlmočník zaujatý.

7. Ďalším podaním doručeným krajskému súdu v ten istý deň žiadal o uloženie trestu vyhostenia, nakoľko mu skončilo povolenie na pobyt v Nemecku, chce byť deportovaný do Turecka, do jeho rodnej krajiny, keďže tam má rodinu.

8. Obžalovaný aj prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie doplnil ďalším písomným podaním doručeným krajskému súdu 3. mája 2024, v ktorom uviedol, že žiada o zmenu tlmočníka z dôvodov, na ktoré už skôr poukázal. Tiež poukázal na obdobný prípad jeho veci vedený na Okresom súde Galanta proti obžalovanému J. N. 28. februára 2024, ktorý bol za obdobný trestný čin potrestaný za použitia nižšej trestnej sadzby, priaznivejšej pre obžalovaného. Tiež namietal, že v rozsudku okresného súdu je uvedené, že má záujem žiť v Nemecku, toto tvrdenie nie je správne, v Nemecku nemá už povolený pobyt, chce sa vrátiť ku svojej rodine do Turecka a postarať sa o nich. Vo zvyšnej časti uvádzal obhajca rovnaké námietky ako v predchádzajúcich podaniach.

9. K písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

10. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 7. mája 2024, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a obžalovaný. Krajský súd doplnil dokazovanie podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a podľa § 269 Tr. por. čítaním listín v spise na č. I. 127-133 spisu, č. I. 137 spisu a aktualizovaných správ a relácií na obžalovaného.

11. Krajský súd na verejnom zasadnutí zabezpečil účasť iného tlmočníka než vystupoval v konaní pred súdom prvého stupňa jednak z dôvodu, že pôvodný tlmočník bol zaneprázdnený, jednak aj pre výhrady obhajoby voči nemu. Keďže nebol dostupný žiaden tlmočník zo zoznamu vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR, bol pribratý tlmočník ad hoc. Obhajoba voči rozsahu a kvalite tlmočenia tlmočníkom ad hoc na verejnom zasadnutí žiadne výhrady neuplatnila.

12. V rámci konečných návrhov prokurátor uviedol, že uložený trest obžalovanému je neprimerane mierny, nezohľadňuje skutočnosť, že obžalovaný sa dostal do kontaktu s nelegálnym prekročením hraníc už viackrát, nakoľko bolo jasné, že už bol v Nemecku nelegálne, podieľal sa na nelegálnom prekročení hraníc na Slovensku, táto skutočnosť nebola dostatočne zohľadnená pri výmere trestu. Pokiaľ ide o motorové vozidlo, pri páchaní trestnej činnosti bolo vlastníctvo aj s rizikami prevedené na osobu, ktorej bolo vozidlo zverené, t. j. samotnému obžalovanému, preto rozhodnutie v tomto smere považuje za správne, uvedomuje si, že prokurátor odvolanie nepodal, preto musí navrhnúť iba to, aby bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

13. Obhajca sa pridržiaval podaného odvolania, žiadal o zhovievavosť súdu, práve kvôli odôvodneniu predmetného odvolania, aj na základe vykonaného dokazovania, obžalovaný mal povolený pobyt v Nemecku, nemá záznam v registri trestov, nebol ani v Nemecku postihnutý, svojho činu ľutuje, žiadal preto, aby mu bol uložený trest vyhostenia zo Slovenskej republiky a opätovne, ak krajský súd uváži, že je nevyhnutný trest odňatia slobody, tak aby bol uložený v čo najnižšej miere.

14. Obžalovaný uviedol, že sa ospravedľuje za svoj čin, bol oklamáný, v Európe je celkovo dva mesiace, nie je možné, aby za tie 2 mesiace, ktoré strávil v Európe, aby zorganizoval takúto skupinu, prvýkrát prišiel do Európy do Budapešti, rovnako tak na Slovensko, predtým ani nevedel, kde Slovensko je. V Nemecku mal pobyt, avšak nemal pracovné povolenie, chcel užiť svoje 2 deti, ktoré má v Turecku, nevedel, že je to tak závažné, tak trestné. To, čo spáchal veľmi ľutuje, jediné čo si praje, je ísť domov, ak by mu aj krajský súd uložil zákaz vstupu do Európy na 50 rokov, nevedelo by mu to, jediné, čo si praje, je byť doma v Turecku.

15. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

16. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním napadnutých výrokov ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo

17. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

18. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd v rámci dokazovania, ktoré ohľadom napadnutého výroku o treste vykonal, postupoval v súlade so zákonom, avšak z pohľadu krajského súdu dokazovanie nevykonal v rozsahu dostatočnom pre stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, keďže neoboznámil listiny majúce význam pre ukladanie trestu prepadnutia veci – motorového vozidla (v spise na č. I. 127-133 spisu, č. I. 137 spisu).

19. Keďže doplnenie dokazovania v konaní pred krajským súdom nebolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, krajský súd dokazovanie doplnil tak, že oboznámil čítaním predmetné listiny. Skutočnosti, ktoré boli vykonaným dokazovaním zistené, budú rozvedené ďalej v texte.

K trestu všeobecne

20. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

21. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

22. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

23. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchateľa a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchateľmi.

24. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchateľa a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

25. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K druhu a výmere trestu konkrétne

26. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, okresný súd správne skonštatoval, že zákonom stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody za zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. je 7 rokov až 10 rokov. Okresný súd tiež správne u obžalovaného nezhliadol žiadnu priťažujúcu a až dve poľahčujúce okolnosti, konkrétne podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Iné poľahčujúce okolnosti u obžalovaného ani krajský súd nezistil. Keďže prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, správne okresný súd zákonom ustanovenú trestnú sadzbu modifikoval postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda znížil hornú hranicu o jednu tretinu. Po úprave trestnej sadzby teda okresný súd mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozsahu od 7 rokov do 9 rokov.

27. Podľa § 34 ods. 6 veta druhá Tr. zák., za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd s poukazom na ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. správne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Iný druh trestu vzhľadom okolnosti prípadu a na zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody 7 rokov uložený byť nemohol.

28. Pokiaľ ide o výmeru trestu, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, ktorý obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov s analogickým použitím mimoriadneho zmierňujúceho ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Bez aplikácie tohto ustanovenia by totiž uložený trest nedostatočne zohľadnil obžalovaným realizované vyhlásenie o vine, ktoré je neodvolateľné a bolo z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Bolo úplne namieste vyhlásenie obžalovaného o vine zohľadniť a mimoriadne znížiť trest o celú jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s cit. ust. tak, ako to vyplýva zo Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017.

29. Okresný súd tiež obžalovaného správne zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

30. Okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď obžalovanému uložil podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. trest vyhostenia, nakoľko si to vyžadovala bezpečnosť osôb a iný verejný záujem, pričom s uvedeným trestom obžalovaný súhlasil. V osobe obžalovaného ide o cudzinca, ktorý sa na území SR nachádzal iba z dôvodu prevozu ľudí cez územie SR v rámci páchania trestnej činnosti bez toho, aby tu mal nejaké rodinné alebo sociálne väzby, do ktorých by uloženie tohto trestu neprimerane zasahovalo. Rovnako ani krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by uloženiu trestu vyhostenia bránili. Pokiaľ ide o sedemročnú výmeru tohto, je v strede zákonného rozpätia (1 rok až 15 rokov) a aj podľa názoru krajského súdu je táto výmera primeraná okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného.

31. Obžalovaný na spáchanie trestného činu preukázateľne použil mobilný telefón značky Oppo X5 PRO v čiernom obale kód telefónu znak písmena „Z“ PIN SIM XXXXX, ktorého bol vlastníkom, preto mu okresný súd správne uložil aj trest prepadnutia tejto veci v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s tým, že jej vlastníkom sa stáva štát. Zákonné prekážky brániace uloženiu tohto druhu trestu u obžalovaného ani krajský súd nezistil.

32. Okresný súd však postupoval nesprávne, keď obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. aj trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Mitsubishi Grandis modrej farby evidenčného čísla E. - XXX.

Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že predmetné motorové vozidlo bolo 19. septembra 2023 (13 dní po spáchanom skutku) vyradené z evidencie vozidiel. Ešte

21. augusta 2023 bola v evidenciách nahlásená zmena nového majiteľa vozidla, a to na osobu C. O. v A., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX, adresa: XXXX L., K. P. X, Maďarsko.

Trest prepadnutia veci je v zmysle zákona možné uložiť páchatelovi trestného činu len vtedy, pokiaľ je vlastníkom veci. No keďže obžalovaný vlastníkom motorového vozidla preukázateľne nie je, nemohol mu okresný súd trest prepadnutia tejto veci uložiť.

V tomto smere boli odvolacie námietky obžalovaného dôvodné, preto im bolo vyhovené.

K zvyšným odvolacím námietkam obžalovaného

33. Nedôvodne sa obžalovaný v odvolaní domáhal aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., teda zníženia trestu o viac ako 1/3 pod dolnú hranicu 7 rokov. Z vykonaného dokazovania ani krajský súd nezistil žiadne okolnosti mimoriadneho charakteru či už vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo k pomerom páchatel'a, ktoré by odôvodňovali zníženie trestu o viac ako jednu tretinu pod dolnú hranicu 7 rokov.

Obhajoba tieto mimoriadne okolnosti odvodzovala od toho, že obžalovaný od počiatku napomáhal orgánom činných v trestnom konaní vo vyšetrovaní, čo ale nie je pravdou, keďže obžalovaný okrem priznania sa ku skutku neuviedol žiadne ďalšie údaje, ktoré by umožnili vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade u neho nešlo ani o aktívnu účasť na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch. K priznaniu sa obžalovaného došlo až potom, čo už boli zásadné skutočnosti orgánmi činnými v trestnom konaní zistené, zadokumentované, pričom v rámci výsluchu neuviedol nič navyše, čím by aktívne napomohol pri objasňovaní tejto trestnej činnosti. A priznanie a oľutovanie trestnej činnosti bolo v prospech obžalovaného zohľadnené pri aplikácii mimoriadneho zmierňujúceho ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.

Ani okolnosť, že obžalovaný má rodinu a dve maloleté deti nezakladá dôvod na mimoriadne zníženie trestu, keďže o svojich deťoch a povinnostiach voči nim a rodine vedel už v čase spáchania skutku, napriek tomu sa vedome rozhodol páchať tento druh trestnej činnosti.

A pokiaľ ide o okolnosti prípadu, ani v nich žiadna výnimočnosť nie je. Skôr naopak. Podľa právoplatného výroku o vine obžalovaný prevádzal 10 migrantov, ktorí boli natlačení v osobnom motorovom vozidle značky Mitsubishi Grandis modrej farby evidenčného čísla E. – XXX, ktoré je určené na prevoz 5-tich osôb okrem vodiča, pričom z obsahu záznamu policajtov vyplynulo, že na výzvu polície na zastavenie vozidla nereagoval a pred policajnou hliadkou s vozidlom unikol až do momentu, kým nebolo ním vedeného vozidlo zablokované.

34. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku obžalovaného, aby mu neprepadol mobilný telefón, lebo tam má kontakty na svojich rodinných príslušníkov a bez nich sa s nimi neskontaktuje.

Ako už bolo vyššie uvedené, mobilný telefón obžalovaného bol preukázateľne použitý na páchanie súdnej trestnej činnosti, ergo sú splnené všetky zákonné podmienky na jeho prepadnutie. Argumentu

o uložených kontaktoch nemožno priznať relevanciu, nakoľko z povahy veci každý mobilný telefón obsahuje dôležité telefónne čísla na iné osoby, pričom sú tam uložené práve preto, aby si ich ľudia nemuseli pamätať. Ak by sme daný argument akceptovali, tak by sa trest prepadnutia mobilného telefónu nikdy nemohol páchatelovi uložiť, čo by odporovalo zásadám trestania a tiež elementárnej logike.

35. Pokiaľ obhajoba poukázala na to, že iné súdy na Slovensku sankcionujú tento druh trestnej činnosti podstatne miernejšie, pričom obhajoba poukázala na trestnú vec vedenú na Okresom súde Galanta proti obžalovanému J. N. 28. februára 2024, k tomu krajský súd uvádza, že rozhodnutia iných prvostupňových súdov nie sú pre krajský súd záväzné. Krajský súd má povinnosť ku každému prípadu pristupovať individuálne a skúmať všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne. Krajský súd je pritom vo svojej rozhodovacej činnosti konštantný a v obdobných veciach rozhoduje rovnako (viď napr. rozhodnutie krajského súdu v obdobnej veci sp. zn. 6To/51/2023 z 29. júna 2023). Možno doplniť, že prevádzačstvo je závažná trestná činnosť, predstavuje nežiadúci jav v našej spoločnosti, ktorý je potrebné sankcionovať a vôbec naň nemožno nazerať ako na legálnu pomoc pri zabezpečovaní si finančných prostriedkov pre svoju rodinu. K námietke obžalovaného, že on nevedel, že takéto konanie je tak prísne trestné, krajský súd dodáva, že neznalosť zákona nikoho neospravedľuje.

36. K žiadosti obžalovaného o odovzdanie výkonu trestu odňatia slobody do Turecka krajský súd dodáva, že podľa § 523 ods. 1 Tr. por. o odovzdaní osoby odsúdenej slovenským súdom na výkon trestu odňatia slobody na územie iného štátu na základe medzinárodnej zmluvy rozhoduje Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorému je potrebné žiadosti adresovať. Keďže žiadosti sú už v spise, okresný súd ich odstúpi na ministerstvo po vrátení spisového materiálu z krajského súdu.

Záverečné zhrnutie

37. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunciacie.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter súdnej trestnej činnosti, okolnosti prípadu, mieru jeho zavinenia, či motív, tvoria takto uložené sankcie vo svojom súhrne podľa názoru krajského súdu trest zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý u obžalovaného nepochybne splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň aj morálne odsúdi jeho konanie.

38. Tento rozsudok bol prijatý jednomyselne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.